

פרי קודש היולאים

לעילוי נשמת
הרה"ח ר' דוד פרקש ב"ר
חיים יהודה ז"ל ומרת
גאלדא ע"ה, בת מרת בילא
בת מרת רבקה
בת רבינו הגה"ק זצ"ל
נלב"ע ד' ניסן תשפ"א

הרה"ח ר' יהודא אריה ב"ר
ברוך שטיינמץ ז"ל, חתן
הרה"ח ר' יוסף בנימין חתן
מרת בילא בת מרת רבקה
בת רבינו הגה"ק זצ"ל
נלב"ע ד' ניסן תשפ"א
תצב"ה

פר' ויקרא תשפ"ג

בס"ד, גליון מס' 55

מתורתו ומורשתו של רבינו הגה"ק הילל זצ"ל
אברק"ק סאסרעגען זי"ע

פר' ויקרא

בכל מעשה המשכן הי' רמזו שמו של השי"ת

ויקרא אל משה וגו'

(ויקרא א, א)

והרמזים שיש במשכן ובכל כליו, במידות ובמשקל של כל כלי וכלי, ולמה זה מזהב וזה מכסף ומנחושת, בכל דבר יש רמז להורות דרך הנהגה ותשובה ודרך להמשיך השראת השכינה בישראל (כמבואר לעיל בפר' פקודי).

ולמדם שבכל דבר נמצא "שמו של הקב"ה" והכל לשמו, וזהו שאמר "בונה כתלים וכותב עליהן שמו של מלך, היה מעמיד עמודים וכותב עליהן שמו של מלך, היה מקרה בקורות והיה כותב עליהן שמו של מלך", ללמדם בכל דבר "שמו של מלך".

ועל זה אמר הקב"ה, "כל הכבוד הזה עשה לי משה", ללמד את בני ישראל עומק ענין זה, "קראו לו שיכנס לפני ולפנים לכך נאמר ויקרא אל משה".

(ח"א רצג)

איתא במדרש (ויקרא רבה פא, טז) "משל למלך שצוה את עבדו ואמר לו בנה לי פלטין, על כל דבר ודבר שהי' בונה הי' כותב עליו שמו של מלך. והי' בונה כתלים וכותב עליהן שמו של מלך, וכו'. לימים נכנס המלך לתוך פלטין על כל דבר ודבר שהיה מביט הי' מוצא שמו כתוב עליו, אמר כל הכבוד הזה עשה לי עבדי ואני מבפנים והוא מבחוץ קראו לו שיכנס לפני ולפנים. כך בשעה שאמר לו הקב"ה למשה עשה לי משכן על כל דבר ודבר שהיה עושה היה כותב עליו כאשר צוה ד' את משה, אמר הקב"ה הוא כל הכבוד הזה עשה לי משה ואני מבפנים והוא מבחוץ, קראו לו שיכנס לפני ולפנים לכך נאמר ויקרא אל משה".

נראה לפרש, שמשה רבינו ע"ה לימד את בני ישראל את הפנימיות

עיקר הקרבן הוא שיבא האדם למדת הענוה

ולא תשבית מלח בְּרִית אֱלֹקֶיךָ מֵעַל מִנְחַתְךָ וגו'

(ויקרא ב, יג)

עצמו, שרק מצד רוממותו של השי"ת שכוחו מאיר עליו יכול לעלות ולעשות רצונו.

ועיקר הקרבן הוא שיבוא האדם למדת הענוה ושפלות, ובזמן הזה שאין לנו מקדש ואין לנו קרבן - שלחנו של אדם מכפר עליו (מבואר ברכות נה, א), ולכן בעת אכילתו יש להניח מלח על השלחן, לרמז ולהזכיר לו לאדם שהוא כמו המלח ששרשו למטה ומתחת הארץ אינו אלא מים, ורק מכח השמש אור השי"ת עליו נעשה מלח. (ח"א רצז)

כתבו התוס' (ברכות מ, א ד"ה הבא מלח), "רבי מנחם הי' מדקדק מאד להביא מלח על השלחן, כדאיתא במדרש, כשישראל יושבין על השלחן וממתינין זה את זה עד שיטלו ידיהם והן בלא מצוות השטן מקטרג עליהם וברית מלח מגין עליהם".

נראה לפרש הרמז בזה כמו שכתב הרמב"ן (כפי' עה"ת כאן), דהמלח שרשו למטה מן הארץ, ותחת הארץ הוא רק מים עד שבא לאויר ומקבל כח השמש נעשה מלח. והרמז בזה לענוה לראות שפלות

ברכת מזל טוב

לצאצאי רבינו הגה"ק זצ"ל

הרה"ח ר' אהרן עבי אופנהיים הי"ו ולחתנו הרה"ג ר' מרדכי פולק שליט"א, לרגל נישואי הנכדה-הבת בשעתומ"צ יהי רצון שהזיווג יעלה יפה ויזכו לרוות מכל יוצ"ח רב תענוג ונחת דקרושה לתפארת אבות, ויתקיים בהם "בגלל אבות תושיע בנים ותביא גאולה לבני בניהם", אמן.

הרה"ח ר' אהרן עבי בריסק הי"ו ולבנו הר"ר אליעזר הי"ו, להולדת הבן בשעתומ"צ יהי רצון שיזכו לגדלו לתורה ולחופה ולמעשים טובים ויזכו לרוות מכל יוצ"ח רב תענוג ונחת דקרושה לתפארת אבות, ויתקיים בהם "בגלל אבות תושיע בנים ותביא גאולה לבני בניהם", אמן.

"...ואולי אם המצא תמצא איזה דברי אגדה אשר ראוי לאמרם בשבילי, אולי אבנה גם אני בעבורכם..." (שם בהקדמה)

"וזאת באתי לרשום איזה ליקוטים למען ירוץ הקורא, ולאמר בשבילי איזה דבר בכל שבוע..." (קודש היולאים ח"א עמ' ז)

הגדה של פסח "פרי קודש הילולים"

נקודות הפצה (נא לתאם מראש בטלפון):

ירושלים,	פנהדריה – הרב אברהם אליעזר הום הי"ו, רח' אחינועם 7, טל' 02.532.2151
	רחבי העיר – הרב ישראל פולק הי"ו, רח' דברי חיים 19, טל' 02.538.9185
	קרית משה זנבעת שאול – ר' יוסף כרמלי הי"ו, רח' ימין אבות 14, טל' 052.868.7156
בני ברק	ר' ברוך רוזנברג הי"ו, (בימי שני ורביעי בערב בין 10-8 בערב) ברח' הזו"א 32 טל' 052.760.9128
חיפה	משפ' פרקש הי"ו, רח' מקור ברוך 12 רמת ויז'ניץ, טל' 052.762.0858
אלעד	ר' יוסף הום הי"ו, רח' רבי יונתן בן עוזיאל 28 טל' 03.907.5160
אשדוד	ר' ישראל ברוך הום הי"ו, רח' הלל 13 רובע ו' החדשה, טל' 052.766.9087
מודיעין עילית ר'	חיים מאיר הום הי"ו, רח' הרשב"י 34, טל' 053.314.0054

כל המעוניין להוסיף נקודת הפצה או להיות רכז משפחתי,

יפנה לאחראי רכזים הר"ר ברוך רוזנברג הי"ו בטל. 052.760.9128

או למשרד בכתובת office@Kodesh-Hilulim.com

דברי התענוגים

מאת רבינו בנימין וואלף בן רבנו יואל זצ"ל רייכלס אב"ד שאפי, מח"ס "דברי התענוגים"

חותנו של רבינו הגה"ק הילל הזקן זצ"ל אב"ד אייבשיץ

הטעם שאהרן לא נזכר בפרשת ויקרא אלא רק 'בני אהרן'

'ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח וגו' וערכו בני אהרן הכהנים'

(שמות א, ז-ח)

שהוא הרהר בו, ובעבודה זרה הקב"ה מצרף המחשבה למעשה.

ועדיין צריך להבין, אם הוא באמת הרהר בע"ז, למה קירבו הקב"ה ע"י תפילת משה. ויובן עפ"י דאיתא במדרש (ויק"ר ז, א), אמר רשב"י, לעולם אין העולה אלא על הרהור הלב 'לעולם', בין עולת יחיד ובין עולת ציבור. א"ר לוי, מקרא מלא הוא, 'והעולה על רוחכם היו לא תהיה' (יהווקאל כ, לב). פירש במתנות כהונה, הרהור הלב, דייק 'היא העולה' כמה דאת אמרת 'והעולה על רוחכם'. והנה על כרחך צריך לומר, שהרהור זה שהעולה מכפרת עליו אינו אלא הרהור ע"ז, דבשאר עבירות אין הקב"ה מצרף מחשבה למעשה. ולפ"ז יש באמת לומר, לכך ציוה הקב"ה לאהרן להקריב עולה (להלן ט, א), לכפר לו על הרהור העגל¹.

וזה פירוש הפסוק, 'צו את אהרן וכו', וכדי שלא יאמרו ישראל, הלא אינו ראוי להקריב, הדיה מהרהר בעגל. לכך דייק הכתוב 'לאמר זאת תורת העולה', פירוש, שאהרן יאמר להם שהעולה שהקריב כיפרה לו על הרהורו. והיינו על הרהור ע"ז, כמרומו בלשון הכתוב 'היא העולה', כדאיתא במדרש. וקל להבין ומתוק מדבש הוא, דברי פי חכם חן ושפתיים ישק. (מרפא לנפש דף טו ע"ב)

שמעתי מפיו הטהור של מו"ח הרב הגאון החסיד [רבי בנימין וואלף רייכליש] זצלה"ה על דברי המדרש (ויק"ר ז, א) בפרשת צו, 'צו את אהרן ואת בניו', מתחילת הספר ועד כאן כתיב 'וערכו בני אהרן' 'וזרקו בני אהרן' 'ונתנו בני אהרן'. אמר משה לפני הקב"ה, הבור שנואה ומימיה חביבין [בתמיה]. חילקת כבוד לעצים בשביל בניהן, דתנינן תמן, כל העצים כשרים למערכה חוץ משל זית ושל גפן [- מפני שבא מהן שמן למנחות ויין לנסכים; פירוש מתנות כהונה], ולא אהרן אין אתה חולק לו כבוד בשביל בניו. אמר לו הקב"ה, חיך, שבשבילך אני מקרב, ולא עוד אלא שאני עושה אותך עיקר ובניו טפלים, 'צו את אהרן ואת בניו לאמר', ע"כ. וצריך להבין, למה באמת לא ציוה הקב"ה כבר בתחילת פרשת הקרבנות גם את אהרן.

ויובן עפ"י דאיתא בפרק י"ג דמנחות (דף קטו). משנה ערוכה, הכהנים ששמשו בבית חונו לא ישמשו במקדש בירושלים, ואין צריך לומר [כהנים שימשו] לדבר אחר [פירש רש"י, אם שמשו לעבודת כוכבים לא ישמשו עוד בירושלים], שנאמר 'אך לא יעלו כהני כהנים על מזבח ה' בירושלים', ע"כ. לפי זה יש לומר, כיון שעשה אהרן את העגל לא היה ראוי להקריב לה! אך קשה, הלא כל שבט לוי לא עבדו את העגל, וכל שבט אהרן. וצריך לומר, כיון

¹ דברי רבינו חידוש הם, שכן רבים מהמפרשים פירשו, שישראל חטאו בעגל במחשבה, ואהרן רק במעשה, אבל מחשבתו היתה לשם שמים. אמנם ראה מה שכתב המהר"ל בפירושו גור אריה (ר"פ שמיני) וז"ל: לפי שאהרן חטא במעשה שעשה העגל, לכך הקריב [עגל] לחטאת שבא על המעשה וכו'. יש לומר, דאהרן גם כן במחשבה חטא, שהרי הסכימה מחשבתו לעשות עגל. ותמיד כשהוא מביא חטאת מביא גם כן עולה, כי החוטא במעשה אין ספק שהוא חוטא במחשבה גם כן, שהרי מסכים מחשבתו למה שעושה, ומכיון דהסכימה מחשבתו לעשות עגל, צריך להביא על המחשבה.

לקבלת הגליון בעז"ה מידי שבוע, וכן לקבלת גליונות קודמים, להנצחה והודעה על שמחה

נא לשלוח לכתובת: info@Kodesh-Hilulim.com

כמו"כ כל מי שיכול להעשיר ברעיונות ומאמרים וכדו' למטרות הגליון נא לשלוח לכתובת הנ"ל.